

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

For en ordens skyld vil jeg først præcisere, at det for adskillige år siden er gjort klart, at det ikke er statens opgave at påtage sig sikringen af Harboørkogen, der bl.a. beskyttes af diget ved Vrist. Spørgsmålets formulering kunne tyde på, at spørgeren havde den opfattelse.

Dernæst vil jeg henlede spørgerens opmærksomhed på, at sikringen af Harboørkogen er omtalt udførligt i den redegørelse om beskyttelse af Jyllands vestkyst, som jeg netop har afgivet i folketinget. Jeg vil derfor henvise til den.

Jeg kan, som det fremgår af redegørelsen, og som det blev præciseret under folketingets forhandling om redegørelsen den 25. marts 1982, kun være ganske enig med spørgeren i, at det er absolut nødvendigt at foretage foranstaltninger på dette sted. Imidlertid er det ikke de 350 sommerhuse, som spørgeren omtaler, der i første række optager mig, men derimod det bagvedliggende landområde med helårsbebyggelser og erhvervsbyggeri, som kan påkalde statens bistand. Da sommerhusejerne på dette sted imidlertid er meget forhandlingsvillige personer, tror jeg, at der for en årrække opnås en ordening, der også kan tilgodese sommerhusene. Jeg henviser herom til min redegørelse. Forudsætningen må dog være, at amtskommunen og kommunen viser sig lige så forstående som grundejerne med hensyn til at deltage i udgifterne. Jeg har en helt frisk tilkendegivelse fra grundejerne om at deltage økonomisk.

Jeg skal bemærke, at der skete brud på diget ved Vrist under stormfloden den 24. november 1981. Diget er repareret ved statens foranstaltning, idet staten i hvert fald midlertidigt har lagt pengene ud. Staten har ikke som amtskommunen og kommunen ment blot at kunne lægge hænderne i skødet og sige, at det ikke er vor opgave.

I øvrigt er sommerhusbyggeriet på dette sted et talende eksempel på den manglende hensyntagen til kysttilbagevækst og kystproblemer i det hele taget, som både fra privates og lokale myndigheders side er udvist i de sidste 20 år. Det er efter min mening aldeles uantageligt, at man kritikløst opfører hundredvis af sommerhuse på en kyst, som har været under konstant tilbagevækst i mange,

mange år, og derefter forlanger, at staten skal betale udgifterne til beskyttelsen af dem. Men som sagt: i den konkrete sag håber jeg på en tilfredsstillende løsning for alle parter.

Spm. nr. 458

Til statsministeren (19/3 82) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil statsministeren pålægge trafikministeren at rette sig efter folketingets flertal, således som det blev tilkendegivet i et samråd i udvalget om offentlige arbejder den 16. marts 1982?«

Begrundelse

Repræsentanter for et flertal bestående af konservatives, venstres, CDs, radikales, fremskridtspartiets og kristeligt folkepartis medlemmer tilkendegav i et samråd med trafikministeren den 16. marts d.å., at man ønsker, at trafikministeren trækker cirkulære af 28. september 1981 om bade- og bådebroer tilbage for i stedet at udsende et nyt, mindre bureaukratisk og mere administrerbart cirkulære.

Baggrunden herfor er, at cirkulæret indebærer en helt utrolig administration, hvis det skal efterleves, og en omfattende lovovertrædelse af mange mennesker, der er i besiddelse af en bade- eller bådebro, hvis det ikke efterleves (straframmen er indtil 3 måneders hæfte).

Når repræsentanter for et folketingsflertal på denne måde tilkendegiver, at ministerens administrativt udarbejdede forordning ikke er i overensstemmelse med, hvad flertallet forudsætter i henhold til det tilgrundliggende lovgrundlag, er det almindelig praksis, at regeringens fagministre indretter sig herefter.

Alternativet er, at man tvinger det samme flertal til at belaste folketingets – i forvejen travlt belastede – tid med et beslutningsforslag eller en forespørgselsdebat.

I en tid, hvor folketinget er stærkt optaget af dybt alvorlige spørgsmål omkring bl. a. beskæftigelsen og de økonomiske problemer, forekommer dette ikke rimeligt.

Men i betragtning af, at det omtalte cirkulære vil gøre tusinder af mennesker til lovbydere, hvis de er i besiddelse af selv en beskedent bådebro til glæde for dem selv og deres børn, oven i købet med en strafamme